

„EDINOST“
izhaja po trikrat na teden v šestih iz-
dankah ob **torških, četrtekih**
in **sobotah**. Zjutranje izdanje iz-
haja ob 6. uri zjutraj, večerje pa ob 7.
uri zvečer. — Obojno izdanje stane:
za eno leto . . . 1.50, izven Avstrije 1.80
za tri mesece . . . 0.50
za pol leta . . . 0.75
za vsa leta . . . 1.00
Na naročila brez priložene naročilnice se
ne jemlje ozir.
Posamično številko se dobivajo v pro-
dajalnicah tobaka v Trstu po 2 nč.,
v Gorici po 3 nč. Sobotno večerno
izdanje v Trstu 2 nč., v Gorici 3 nč.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Oglašje se računa po tarifi v petiti; za
naslove s črkami se plačuje
prostor, kolikor obsega navadnih vrstic.
Poslana osmrtnica in javnozahalje, do-
mači oglašji itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu:
ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora
biti frankovano, kor nefrankovano se ne
sprejema. Rokopisni se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglašje spre-
jema **upravnništvo** ulica Caserma 13.
Odpriete reklamacije so proste poštnine.

„V edinosti je moč!“

Deželni zbor istrski.

XII. seja dne 15. februarja 1894.
(Konec).

Predsednik opaja, da sta mu poslance
Spinčić in Jenko izročila dolgo inter-
pelacijo, celo raspravo, vso povest od leta
1861 sem. On sam noče prečitati te interpela-
cije, a da jo prečitati, opaja pa, da se ne
bi smelo zgubljati toliko časa in slorabiti
prava interpelovanja. Posl. Jenko čital je
na to to interpelacijo kakih 34 minut. Po
predstavljanju jo je izročil predsednik vladnemu
zastopniku.

Dr. Laginja vpraša zborniškega pred-
sednika, oziroma predsednika politično-gospo-
darskega odseka, kaj je prav za prav s do-
pisom ministra pravosodja, s katerim povpra-
šuje zbornico za menenje glede preložitve
okrožnega sodišča iz Rovinja v Pulj. Pred-
sednik odgovarja, da je stvar izročena poli-
tiško-gospodarskemu odseku; a predsednik
tega odseka, dr. Stanich pravi, da odbor pro-
učuje to stvar, katera pride na dnevni red,
kakor hitro bode proučena.

Zatem se je prešlo v raspravo o pre-
membah nekaterih §§. volilnega reda. Skoro
k vsakemu §§. se je oglasil vladni zastopnik
in je se svojimi opazkami spravil vso večino
v veliko sadrego, kajti jasno je bilo, da ti
gospodje niso niti dobro preditali volilnega
reda. Tako daleč so se bili spozabili, da je bil
vladni zastopnik prisiljen braniti proti njim
občinsko avtonomijo. Posebno §. 19 so po-
kvarili tako, da je celó dr. Amoroso rekel,
da radi tega §., ako ostane kakoršen je, ne
zadobi ves zakon najvišjega potrdila. Ali niso
imeli prav poslanci manjšine, ko so predlagali
da se ves zakon popravi in prouči, ne pa da
se ga krpa po kosčkih, kakor slučajno ravno
zahtevajo v tem hipu obstoječi odnosi v tej
ali oni občini. Manjšina je bila prepričana,
da je večina predložila ta načrt le s obzirom
na občino Pazinsko. Tako je tudi razumeti
predloga, katero je stavil posl. Mandić,
namreč:

„Ta zakon stopi v veljavo s dnem
proglášenja in traja, dokler v občini pazinski
ostanejo na krmilu Hrvatje.“

„Velja za občino Pazinsko v mejni gro-
fiji istrski.“

Večina je klicala „živio“ predlogoma
Mandičevima. Prav je tako: smediti treba go-
spódo, ko hočejo ustrvarjati zakone le za
svoje hipne potrebe. Smejali so se pri tem

tudi vladni zastopnik in nekateri drugi, ki so
umeli stvar. Predlogov Mandičevih seveda
predsednik ni dal na glasovanje.

Posl. Rizzi poroča o zakonskem na-
črtu, s katerim se predlaga, da se zakon z
dne 24. maja 1893 o pogodovanju
Krasa rastege tudi na kvarnerske otoke.
— Posl. Sersić predlaga, da se preko tega
načrta preide na dnevni red, ker koristi ome-
njene postavbe niso v nikakem razmerju s
žrtvami, koje zahteva; ker je večina občin,
spadajočih v področje te postavbe, prosila, da
se ta zakon ne potrdi in ker je izvrševanje
tega zakona naletelo na velike težave, tako,
da še danes ni izveden povzodi.

Predsednik sprejema predlog Sersićev,
se je jasno osiral okoli sebe, kakor bi hotel
reči: kaj pomenja to? Potem pa se je razvil
nastopni prizor med predsednikom in posl.
Sersićem, posl. Stanichem in Mandičem.
Predsednik ardit: Vsaj Vi bi se morali po-
služevati italijanskega jezika! — Sersić: Jas
se poslužujem hrvatskega jezika in imam pra-
vico v to! — Predsednik še bolj ježno: Vi
znate bolje italijanski nego hrvatski! — Ser-
sić: O tem Vi ne morete soditi. Poslanec
Stanich: Znate, znate bolje italijanski! Ser-
sić: Vsaj Vi bi morali molčati! Posl. Man-
dić: Tudi Stanich zna hrvatski, kedar treba!
Predsednik kriči, da ni dovoljeno govoriti,
ako se ni poprej vprašalo za besedo. (Na ga-
leriji mrmranje in sikanje). Večina je vpre-
jela na to ta zakonski načrt.

Posl. Stanich poroča o vladnem za-
konskem načrtu o lovu o poljskih du-
vajih. Predlaga, da se ta načrt izroči dežel-
nem odboru v proučevanje in v to, da vpraša
občine za njih menenje.

Vladnemu zastopniku ne ugaja ta predlog,
češ, da se občine izrečejo različno in da po-
tem se ne bode vedelo, kaj storiti. Pravi, da
je že vlada vprašala za menenje privatna
društva. — Poročevalec Stanich odgovarja,
da tudi on misli, da je v predlogi dobrih
določeb; vendar pa je dobro zaslišati tudi
občine kot kompetentne o tem predmetu. (Tu
treba vsakako pritrditi menenju dra. Sta-
nicha. Ur.)

Za predlog poročevalčev sti glasovali
manjšina in večina, izvsemši posl. Babudra
in Dukida.

S tem se je seja zaključila.

„Neče ga, ker si je izvolila sinu gospe
Miličke, moje prijateljice.“

„Kaj Milana?“

„Tako je.“

„To je tedaj vzrok, radi katerega je ta
hentani grešnik obesil svojo reverendo na
klin? To so čudne reči, res čudne, milost-
ljiva!“

„Milan še ne ve nič o baronovej misli,
a moj Lackovič tudi nič o Milanovih željah.“

„To je dobro“ — pomisli starček.

„Pomagajte nam Vi! Rešite srečo naji-
nih otrok,“ poprosi Milička.

„Ali kako?“ povpraša prebendar.

„No, s svojo napoleonsko strategijo.“

„Hm!“ začne se starček praskati po
nosu, „napoleonska strategija, to je vse prav
in dobro, ali prečestiti gospod kanonik, ko
dosna za vse to, kaj poreče — ne čaka
me drugega kot večna semeniška juha!“

„Za kanonika bodite brez skrbi, odgo-
vornost prevzamem jaz“ — odgovori gospa
Milička.

„Bene“, udari prebendar z ного ob ko-
leno, „bene! Fiat. Udam se Vašej volji, mi-
lostljive gospi, a rečem Vam, subordinacija,
stroga subordinacija! Meni je, med nami go-

Politiške vesti.

Državni zbor. V večerajnji seji prora-
čunskega odseka opomnil je posl. Malfatti
na potrebo, da se osnuje italijansko vseučil-
lišče v Avstriji. Posl. Meznič sahteval je
osnovitev deškega vseučilišča v Moravski in
sicer zdravniške fakultete v Brnu, modro-
slovske fakultete v zvezi s bogoslovno pa v
Olomucu. Naučni minister odgovoril je oširno
na vsa vprašanja, izjavljajoč, da se protivi
„načelni pomisleki“ temu, da bi se osnovala
posamično italijanske fakultete, vlada pa se
trudi, da razširi kolikor možno italijanska
predavanja na vseučilišču v Inomestu. Prora-
čunski odsek vprejel je zatem člene „vse-
učilišča, bogoslovne fakultete in tehniške vi-
soke šole“, kakor tudi resolucije v tej zadevi.
Naučni minister Madejski izjavil je, da je
treba kaj storiti v prid tehnikom; on sam da
je naklonjen željam tehnikov gledé povzdige
njih stanovskega ugleda in zatorej se bode
temeljito bavil s dotičnim členom proračuna.
— V odseku za uravnavanje valute govoril je
posl. Jax proti nameri, da se pušča denar v
zalogi državne banke, sploh pa izraža svoje
menenje, da je bila valuta v slatu vselej še
osodopolna. V raspravo je posegel tudi posl.
Šuklje.

Avstro-ruska trgovinska pogodba. V
nasprotju s vestjo, katero smo bili priobčili
gledé te pogodbe v današnjem zjutranjem
izdanju, trdi „Pester Lloyd“ v večerajnji
svoji številki, da se avstrijski in ogrski mi-
nistri niso mogli sporazumeti popolnoma glede
pogodbe. Isti list trdi, da bode zahtevala
vlada od parlamenta, da pritrdi le začasni
pogodbi s Rusijo, veljavni do konca tega
leta. — To trditve pa zopet pobija večerajnja
„Politische Correspondenz“, trdeč, da so se
obojeustranski ministri sporazumeli po-
polnoma, priznava pa zajedno, da so poro-
čila nekaterih časnikov neavtentična.

Nemški cesar v Pulju? Večerajnja po-
ročila iz Pulja trdijo, da se ustavi cesar Vi-
lhelm, vladajoč se iz Opatije koncem t.m., v
Pulji, da si ogleda vojno pristanišče.

Novo angleško ministerstvo. Valed od-
stopa Gladstonovega, sestavilo se je novo
ministerstvo tako-le: Rosebery, kakor smo
že priobčili, predsednikom; Kimberley, vnaje
zadeve; Morley ministerstvo za Indijo in
Herbert Gladstone (ml.) državno tajništvo za
Irsko.

Srbija in Milan. Iz Belegrađa javljajo,
da se bode danes (6.) slovesno praznovala

vorim, ljubo, da mi je prišel ta barončič en-
krat na strel. Imam ga na nosu že davno.
Nekdaj sva se bila sprijela pri kanoničnem
kosilu s tem huzarskim baronom. Držal se
je, kakor da bi bil sam Sokrates in vsaka
druga, tretja beseda mu je bila: Kaj vi Hr-
vatje? Vi ste še Kineži! Tega Kineža bo
moral huzar drago plačati. S Kineži nas lahko
zmerja vsak pes in grdi naš narod, a vendar
se rad privleče v hrvaško gnezdo ter se pri
nas širi, šopiri in greje, kakor kukavica v
tujem gnezdu in hoče, da svoje ubožstvo za-
krije s premoženjem hrvaških hčer. Mi Ki-
neži! Ali ni rekel Napoleon, da bi z vojsko
hrvaških sokolov oavojil cel svet in Napoleon
Veliki je bil gotovo večja glava kakor ta
huzar. No, naj le čaka, jaz ga že naučim!

„Živel veličastiti!“ vaklikne gospa Mi-
lička.

„Živio, oživljen Napoleon!“ dostavi Lac-
kovička.

„Dobro, dobro!“ smeje se prebendar,
„ali: slepa subordinacija!“

„Slepa subordinacija!“ pritrdite gospi.
„Amen!“ sklene prebendar.

Lackovička in Milička ste imele trdno
vero, da bode pomagalo. Molčale ste o vsem,

po vsej Srbiji obletnica proklamacije neod-
visnosti srbskega kraljevstva. Milan da pre-
vzame o tej priliki vrhovno zapovedništvo
vojske, v ime katere izjavi kralju Aleksandru
udanost. Zajedno da se Milan pripozna kot
člen vladajoče kraljevske hiše.

Različne vesti.

Odbor pol. društva „Edinost“ imel bode
svojo sejo v nedeljo ob 10. uri predpoludne
v prostorih „Del. podp. društva“. Ker so
važne stvari na dnevnem redu, naproseni so
gg. odborniki in njih namestniki, da se v
polnem številu udeležijo te seje.

Umrl je v Škofji Loki gospod **Maks**
Logar, c. kr. avskultant in brat bivšemu
kapelanu svetoivanskemu in škedenjskemu,
gosp. Rajko Logarju. Rodoljubni rodbini iz-
rekamo svoje odkritosrčno sožaljenje.

Spinčićeva zadeva. O tej zadevi se je
menda danes raspravljalo v poslanski zbor-
nici. „Il Piccolo“ poroča, da je naučni mi-
nister ponudil Spinčiću nekako pogodbo, po
kateri naj bi poslednji dobival na leto 1000
gld. mirovine in poleg tega da se mu vrne
profesorska čast. Spinčić da naj bi napravil
prošnjo na Nj. Veličanstvo, v kateri pa ne
bi bilo prositi milosti. Dalje pravi isto po-
ročilo, da je naučni minister sam ponudil
Spinčiću besedo, v katerih naj bi sestavil to
prošnjo. Glasila naj bi se namreč: Ker mi
se je dogodila krivica in ker sem uporabil
že vna postavna sredstva, da dosežem po-
pravek, prosim Vašo Veličanstvo, da blago-
voljno ukaže naučnemu ministerstvu, naj isto
preiskuje mene tikajočo se zadevo.“ Dolej
pa da je bilo brezvapešno vse prizadevanje
ministerstva gledé sporazumljenja s Spin-
čićem. Dotični poslanci poljskega kluba, ki
so profesorji, da so se prizadevali pri na-
učnem ministru Madejskemu na vse kriplje
v to, da bi minister opustil Spinčiću kolikor
le more, samo da se ta zadeva poravnava z
lepa. Valed tega da je minister naprosil več-
raj Spinčića, da odloži interpelacijo, katero
je namerjal predložiti danes, vsaj za toliko
časa, dokler se ne doseže sporazumljenje.
Poleg tega da ga je prosil, naj Spinčić na-
govori govornike opozicije, „svoje prijatelje“,
da pritrdijo odložitvi. Isto poročilo javlja, da
je naučni minister priobčil tudi v seji polj-
skega kluba, da je vedno pripravljen ustreči
zahtevam poslance Spinčića, samo da se ta

kar sicer ni ženska navada. Milan je vprašal
mater, ali je že zaprosila Anko, a ni zvedel
nič gotovega. Anka je jokala v svoji sobici
in premišljevala o usodi, ki jo čaka ter ni
smela Milanu pred oči. Stari Lackovič pa je
ropotal po hiši, zdaj zapovedoval, kaj naj se
pripravlja za poroko, zdaj sanjari o svilo-
prejnici.

V svoniku župne cerkve je ravno odbila
ura dve popoldne. Stari Lackovič je sam
sedel v svoji sobi ter računal, koliko mu bode
donašala velika sviloprejnica v desetih letih.
Nekdo potrka na vrata.

„Prosto!“ zakašlja jezno domačinec, „kak
pes me zopet nadleguje?“

„Pax tecum, carissime amice!“ oglašje
se nekdo izza na pol odprtih duri. Hitro se
prikaže velik trebuh, za njim rudeč nos in
konečno in plena forma velečastni gospod
Boltek Junkovič, prebendar stolne cerkve za-
grebške. Lackovič, opazivši došleca, skoči in
vaklikne veselo:

„Za pet ran Kriščevih, odkod ti, amice
Boltek? Kaj te je prineslo v naše zakotje?
Prebendar svetega Gervazija in Protazija,
kakor se vidi, ima dobrega kruha in vina.“

(Dalje prih.)

PODLISTEK.

Lepa Anka. (14)

Hrvatski epikal Avgust Šenoa.

Poslovenil Peter Medvedšek.

(Dalje.)

„Gladke in sladke besede, fine mreže,
odvrne prebendar dvomljivo.“

„Gola resnica“, nadaljuje Lackovička, „le
poslušajte me.“

„Prosim.“

„Moj dragi Lackovič, ali kakor mu na-
vadno pravijo „zagorski Cincinatus“, je go-
spodarstven norec in noreči gospodar.“

„Sem nekaj že slišal o tem.“

„Po glavi mu rojé vsakovrstna velika
povzetja.“

„Tudi to sem slišal. Gospod župnik mi
je pravil. Svila in ocet, ne?“

„Tako je. Na take norosti ga je spravil
največ baron Otmar Lilienfeld.“

„Bivši palatinski huzar.“

„Da isti. Zaril se je v mojega moža
kakor pijavka, ne vem zakaj. Da, poprosil
e roko moje Anke in Lackovič hoče po vsej
sili, naj ga vzame.“

„A Anica ga noče?“

zadeva poravnava prijateljskim potom. Danes (6.) zjutraj, pred pridetkom seje da naj Spindić objavi, kaj je sklenil. — No, ako je voo to resnično, potem čestitamo v naprej neustrašljivemu narodnemu borcu, drž. poslancu g. profesorju Spindiću! Moralna zmaga je že gotova.

V spomin Ivanu Dolinarju. Iz Trsta se nam piše: Minolega tedna čital sem v „Mat-tinu“ dopis, v katerem toži, da na pokopališču pri sv. Ani že sedaj prekopavajo tam, kjer so v mesecu februarja leta 1886 pokopavali mrljice. Kaj pa naj storimo mi Slovenci, ko se bliža čas, da prekopljejo grob našega nepozabnega Ivana Dolinarja. V dobrih par mesecih prideta na vrsto on in lepi spomenik njegov. Uniči se lepi kamen in vrže mej drugo staro kamenje. Tega ne bi smeli dopustiti! Vem sicer, da se mi poreče, da ne kaže trositi toliko novcev in da je tudi prepozno za nabiranje. Ali rojaki, ako že ne moremo nabirati potrebnih 300 goldinarjev, naberimo jih vsaj 60 kot odkupnino za 10 let, potem nam že pomore dobri Bog, tako ali tako. Na noben način ne sme pasti Dolinarjev spomenik! Predlagam torej, da se takoj snidejo isti gospodje, ki so svojedobno nabirali za Dolinarjev spomenik in da ukrepejo potrebno. Dasi delavec in oče 4 otrodičem, vendar sem pripravljen žrtvovati 1 gld. v ta namen. Tako naj store tudi drugi!

Lloydovi „hangarji“ in vlada. Z Dunaja poročajo, da se je podpisala zadnja sobota pogodba med vlado in Lloydovo upravo, vsed katere prevzame vlada Lloydove „hangarje“ (skladišča). V smislu te pogodbe kupi vlada dotične „hangarje“, puati jih pa Lloyd v n. a. j. m. Odkupnino odplača vlada Lloyd v 90letnih obrokih po 44.628 gld. na leto, kar bi odgovarjalo glavnici 1.380.000 gld. Nasprotno pa mora plačati Lloyd vladi 44.000 gld. najemnine na leto in to tekom 90 let, ker za toliko časa je sklenjena pogodba. Ta pogodba pa ne potrebuje potrjenja glavne skupščine Lloydove, kajti dotična skladišča sezidana so na državnem zemljišču, in valed tega se ne morejo prištevati društvenim neprimičninam. Pogodbo predložijo vlada naravnost parlamentu, zajedno s zakonskim načrtom, po katerem prevzame vlada tudi javna skladišča (Magazzini generali) v lastno upravo.

Za družbo sv. Cirila in Metoda podaril je g. R. P. 20 nč.

Pevska bitka kluba biciklistov Trž. Sokola dne 3. t. m. — „Tudi „opere“ se nam obeta!“ vskliknil je radostno mnog Tržačan, čitajoč program „pevske bitke“ dne 3. t. m. v Slov. čitalnici.

Saj pa tudi ni kar si bodi, opera in še „grandiozno-romantična“ v dveh činih! Konkurenco delamo Ljubljani! Pa gostolē nekatere narodni „sitneži“ v eno mer, da nam daje Ljubljana le slabe vzglede! Kot dobri Slovani naročili smo si — tudi po vzgledu „narodno-mlačne“ Ljubljane — slovenske sotrudnike in sicer vse iz brateke Poljake. Gospoda, to vleče! Ni čuda, da so nas posetili gostje od blizu in daleč. Ljubljano zastopala je sedmorica brhkih biciklistov, čilih sportmanov, in med njimi smo opazili nekatere, ki so si pri raznih tekmovaljih pridobili že ime. Tako nam je tudi tu dala Ljubljana lep vzgled — posetila je našo „opero“; in mi? Pač se je že sanjalo marsikomu — pa žal le takim, ki štejejo moj minorum gentium, da bi ne bilo napačno ogledati si narodno opero tam v beli Ljubljani — pa kaj hočeš! — — —

Tudi goste iz Podgrada, Pulja itd. smo opazili. In naši jenerse dorē! tej ati delali „dražestni pevki, ki pohodite Trst“, premnogo preglavice! Pa po vsej pravici; saj veste s ženskami ni lahko v „caker hoditi“, kakor bi rekel Gorenjec-hribovec!

Ob svojem času napolnila se je dvorana do dna. Nežni spol bil je zastopan jako mnogobrojno. % profesorjev izvel je svoj program prav povoljno, deloma izvrstno in nehoté se nam je usiljevala misel, kako da se more osmeliti k lub in uvesti v svoje veselice program orkestralne točke, med tem ko se moramo često pri naših društvenih zabavah zadovoljiti s — razglašenim klavir-jem! — — —

Grobna tišina nastane po dvorani, ko se razgrene zastor. Stari naš znanec, ki ga je povsod, kjer je treba omogočiti pevski užitek — gosp. Macak, ima kot brdek Pylades vse občinstvo za se; zadovoljno pritrjevanje za-

šumi po dvorani, ki hipoma prestane, ko nastopi prva — ženska, gospa Hamaleckowa, lastnica hōtela — impozantna, junonska postava — nekoliko resolutnega vedenja. Občinstvo je v nekaki negotovosti in celo klakerji se se take zamaknili, da so pozabili „burnim ploskom“ pozdraviti „cenzurnega gosta“. Pa prvi glasi vabude gromovit smeh in plosk, saj to je — naš Bartelj! — Le polagoma se poleže smeh, da sta se mogla pogovoriti Pylades in nasledujoča ga hotelirka, čed, plačaj, kar si zasjedel in supil!

Kmalu nas iznenadi ljubka brinetka, ki rasposajeno, kar skoni okno, prikaže na oder. Da se gosp. Nekdo zna sukati okolo lepoga spola, znamo, a da kopira tako vrlo mlado, zaljubljeno pensijonatko — ne bi bili verjeli Za D. r. Krapagoraa. (g. Grebene) se pa niemo mogli ugreti! Ta odurnoš in krutež! Kar štirinajst dni karcerja ditišira svoji dražestni gojenki. In zakaj? — Ker se je predražila dopasti takemu Pyladesu, in na njega praih arkati iz ljubezni neusahljivega vira!

Ta krvolok — celó življenje ljubimec dražestne Ifigenije sahteva, in zapalo bi mu bilo, da ni vsemogoča boginja Dijana posegla vmes! In dobro so ga uplašili! Hotelirka, zapuščena soproga njegova, privede ga s pomočjo zaljubljenega parčeka zopet v svojo oblast.

Činitelji v operi držali so se izvrstno. Posamne solo-partije, duete, tercete in kvartete izvajali so gg. Macak, Nekdo, Bartelj, Grebene s toliko preciznostjo in bravuro, da da smo se le čudili njihovi vstrajnosti, ker vedeti je, da opera traja deset uro Pylades skoro ne pride raz oder.

Opera, sestavljena po najlepših arijah znanih oper, upliva najugodnejše na poslušalec in tudi dejanje je tako zanimivo, da kratkočasni nespreatano.

G. Vrbka spremljeval je prav diskretno pevce in se iskaval prav izvrstnega reditelja.

Tudi ostali del programa savoril se je povoljno in sosebno moramo pohvaliti močni moški zbor, kakorinega že dolgo niemo čuli.

Po programu bila je lepa prosta zabava, kjer se je rekla marsikaka lepa in šaljiva. Gostje iz Ljubljane bili so predmet burnim ovacijam.

Tako se je savoril večer, kateremu nima društvena kronika v Trstu vrtnika in obča šolja je, da se vidimo zopet kmalu tako veseli in zadovoljni.

Klub biciklistov bodi preponosen na ta prvi korak v javnost in njega predsedniku bodi neomejeno priznanje!

Vabilo na XVII. odborovo skupščino „Slovenske Matice“, katera bode v sredo dne 14. maroja t. l. ob 5. uri popoldne v društvenih pisarniških prostorih na Kongresnem trgu št. 7. Dnevni red: 1. Potrdilo zapisnika o XVII. odborovi skupščini. 2. Naznanila predsedništva. 3. Poročilo književnega odseka o društvenih knjigah za leto 1894. 4. Poročilo tajnikovo. 5. Posamezni nasvdi in predlogi.

Imajo jih! Par mesecev je že tega, kar so si izbrali tržaški tatovi posebne prodajalnice jestvin v svoje posebno „delovanje“. Deloma se je ponočnim gostom njih „delo“ posrečilo, deloma pa so morali oditi s praznimi rokami. Vse to poskušeno in izvršeno tatvine pa so se vršile po nekaknem sistemu, valed česar se je moralo misliti, da izvaja vse te tatvine jedna in ista tatinska zveza. Vseh teh poskušanih in dovršanih tatvin bilo je v teku dveh mesecev 18. No, v noči od sobote do nedelje pa se je posrečilo neumornim stražarjem zasačiti tri sumljive osebe, katere so spremili k policijskemu komisarijatu v ulici Scussa. Sam jih je zaslial najprvo nadzornik pol. stražarjev g. Sussak, potem jih je dal preiskovati. Pri jedni teh oseb našel se je sveder. Prijete osebe bile so: 22letni Josip Trohar iz Vel. Žabelj pri Ajdovščini, njega brat 20letni Andrej Trohar in 19letni Srečko Mužina iz Dobrave pri Ajdovščini. Poslednji je bil sicer pobegnil, toda zasačili so ga pozneje; prijeli so kot zaveznika tatov tudi Andreja Troharja, očeta prejšnjih. O hišni preiskavi na stanovanju dotičnih našlo se je uprav nebrojno število najrazličnejših ukradenih predmetov. Vsi štirje zasačeni tatovi so „kmetovalci“ in bivajo baš ob meji občine S. Ivanske in Lonjera. Toda ne samo hišna preiskava spravila je na dan mnogo ukradenih predmetov; mnogo ukradenega blaga našlo se je — v štirih vrečah in dveh

sodih zakopanega na polju! Vse to blago bilo je ukradeno: na letovišču Seligman Goldschmidt dne 14. febr., v Škorkliji hit. 86 dne 22. febr. v prodajalnici Boscarolijevi, ulica Giulia hit. 45, dne 14. febr. na „kampanji“ Pionier hit. 16 na Vrdeh, dalje na „kampanji“ št. 132 pol. na Kolonji, dne 30. jan. na „kampanji“ Kolovio, dalje dne 24. jan. pri Antoniji Ukmar na Vrdeh hit. 132. Iste noč, v kateri so zasačili tatove, skušali so isti ulomiti v prodajalnice jestvin Davida Versattija v ulici Toricelli hit. 2 in pri Ivanu Dullerju pa po noči na 3. t. m. v ulici Chionza hit. 31. Vsi štirje tatovi priznali so petoro izvršanih tatvin in dve poskušeni tatvini. — Da je ta nevarna tatvinska „zveza“ prišla pod ključ, imamo se zahvaliti energiji gosp. vodje policijskega komisarijata v ulici Scussa, g. višjega komisarja Bacherja, kateri je prisilil o svojem izpraševanju tatove, da so deloma priznali tatvine, potem pa g. kancelistu Krainerju, kateri je nasledoval najdeno sled uprav uzorno in dognal tudi ostale tatvine. Vse hvalevredni so v tej zadevi seveda tudi višji nadzornik pol. stražnikov g. Sussak, kakor tudi stražarji Iskra, Leiter, Kir in Slojer, kajti s pomočjo njih vseh morejo sedaj mirno spati trgovci in prodajalci Sv. Ivanskega okraja. Pripomnimo še, da so našli stražarji o svojem navadnem ponočnem obhodu celó navrtana vrata prodajalnice, v katerih je bilo nič manj kakor 31 luknjič!

Izpred porotnega sodišča. V večerajnji raspravi je bil obsojen pisar pri avstro-ogrskem konzulatu v Smirni na 5 mesečno ječo, ker je bil isneveril pri imenovanem konzulatu 298 gld. — Danes in jutri vrši se rasprava proti 22letnemu ciganu Josipu Karriju iz Katinare, zatočenemu poskušenege nmore.

Nezgode. 40letni mešetar Josip Sauli skočil je večeraj popoldne med vožnjo raz nek tramvajev voz in padel tako nesrečno, da si je slomil desno roko. Odveli so ga v bolnico. — 26letna kuharica Josipina Sipšic, službujoča v hiši št. 20 v ulici Media, opekla se je večeraj na desni roki s kropom. Obvezali so jo na zdravniški postaji. — 37letni voznik Ivan Gergolet, stanujoč v ulici Media hit. 29, ponesrečil je večeraj med tem, ko je nakladal sode na svoj voz. Sod mu je padel s vso težo na hrbet, toda na sredo ga je lahko poškodoval. Poškovanu iskal in našel je pomoči pri zdravniški postaji.

Najnovejše vesti.

Dunaj 6. (Poslanska zbornica.) Vlada predlaga dodatno izjavo k mednarodnemu dogovoru od 14. oktobra 1890 o tovarnem prometu na železnicah. — Zadeva Spindićeva se je dela raz dnevni red na predlog poslance dr. Laginje. — Posl. Biankini intrpeluje radi govornice, ki noče potihnuti valje vsemu uradnemu oporekanju, da nameruje namreč Avstro-Ogrska razdeliti Srbijo v slučaju revolucionarnega gibanja, ali vsaj vtikati se v notranje zadeve srbske.

Dunaj 6. Parlamentoma na Dunaju in v Budimpešti predložil se je zakonsk načrt, s katerim se pooblašča vlada, da provizorično oredi trgovinske odnose s Rusijo do konca leta.

Dunaj 6. Listi javljajo: V teku tedna izide raspis za podpisovanje 40 milijonov avstrijske slate rente. Podpisovalo se bode, izključivši n Avstro-Ogrsko, Nemčiji, Belgiji Holandiji in v Švici. „Fremdenblatt“ označuje kot subskripcijsko ceno 98½ odstotkov v slatu.

Trgovinski brzojav.

Budimpešta. Pšenica za spomlad 724—725, za jeen 750—751. Koruza za maj-juni 489—490 — — — Oves za spomlad 675—677.

Pšenica nova od 77 kil. f. 735—740, od 78 kil. f. 745—750, od 79 kil. f. 755—760, od 80 kil. f. 765—770, od 81 kil. for. 775—780, Rž 580—589; oves novi 695—740.

Ječmen 685—925; proso 420—460. Sredne ponudbe pšenice, popraševanje omejeno. Prodalo se je 18.000 met. stot. postalnih polnih cenah. Vreme lopo.

Praga. Nerafinirani sladkor: stalen. Za februar 1890, april 1870. Za maj 1875. Nova roba september 1595, brez zanimanja.

Budimpešta. Spirit, 17—1750. Havre. Kava Santos good average za marc 102 — — — za juli 9725 trg miron.

Hamburg. Santos good average za marc f. 82 — — — maj 8050, september 7725. Trg miron.

Dunajaka borza 6. marca 1894.

	včeraj	danes
Državni dolg v papirju	9850	9850
„ „ „ srebro	9850	9850
Avstrijska renta v slatu	12015	12010
„ „ „ v kronah	98 —	9775

Kreditne akcije	36925	36875
London 10 Let.	12480	12425
Napoleoni	9901/2	9901/2
100 mark	61 —	6092 1/2
100 italj. lir	4390	4310

Zahvala.

Na tolikih dokazih iskrenega sočutja, ob smrti gospoda

Mihaela Yevera

kakor tudi na mnogobrojni udeležbi pri pogrebu izreka vsem prebivalcem v Lokvi najpristnejšo zahvalo

žalujoča rodbina.

Josip Errath

v Mokronogu na Kranjskem

prodaja orehe po s. gl. 17 — nove ali ve po s. gl. 8 — namizna jabotka po s. gl. 12 — delavski sir po s. gl. 50 — sveža štirica jajca v zabojih s 1440 komadi po najnižjih cenah. (d)

Konj na prodaj,

4 leta star, 15¾ pesti visok, dober za vse, vozi sam in s parom, lepe nošnje in dobre krvi. Barve je kostanjevorjave. Kje? pove uredništvo tega lista. (9)

Gostilno s prenočišči

ALLA NUOVA ABBONDANZA

ulica Torrente 15, 24-7

prilporeča podpisani slavnemu občinstvu. Prostorl so odprti in preskrbljeni s svežimi jedili do 2. ure popoldne, s izvrstnimi namiznimi in desertnimi vini ter izvrstni kuhinjo. Droherjevo pivo po niskih cenah. Za točno in vestno postrežbo jamči poniasi F. FAYERO.

Zaloga piva

pivovarne bratov

Reininghaus v Steinfeldu — Gradec

pri

156

A. DEJAKU, junior, v TRSTU

Via degli Artisti št. 8,

zastopnik za Primorsko, Dalmacijo in Levant,

ponuja p. n. gostilničarjem v Trstu in po okolici staroznano steinfeldsko ekspozitno (Export), ošujake (Märzen) in ulešano (Lager) pivo, tako v sodih kakor po steklenicah, pod ugodnimi pogoji.

Dominik Lušin
v Kopru

prilporeča svojo veliko zalogo raznovrstne losonine, kakor:

trame, žagance, morale, dile, pa tudi opeko, apno, pesek itd.

Naročila izvršujejo se točno in po najnižji ceni. 104—2

„Tržaška Hranilnica“

(Cassa di Risparmio Triestina)

Sprejemlje denarne ulege v bankovcih od 50 nč. do vsacega znoska vsak dan v tednu razun praznikov, in to od 9—12. ure popoldne. Ob nedeljah pa od 10—12. ure popoldne. Obrsti na knjižico 8%.

Plačuje vsak dan od 9—12. ure popoldne. Znoske do 100 gld. precej, preko 100 do 1000 mora se odpovedati 3 dni in znoske preko 1000 gld. pa 5 dni.

Ekomptuje menšice domicilirane na tržanskem trgu po 3%.

Posužuje na drž. papirje avstro-ogrsko do 100 gld. po 5%.

Višje znoske od 1000 do 5000 gld. po 4%.

Daje denar proti vkljenju na posesti v Trstu. Obrsti po dogovoru 2—24.

T rat, dne 10. februarja 1894.

„Kupuj pri kovčču in ne pri kovačetu!“

pravi stari pregovor.

To velja po vsaj pravici za moj zavod, kajti le tako velika kupčija, kakoršna je moja, ima zbok gotovega plačevanja velikanskih množin blaga, in drugih predmetov, cene stroške, kar je slednjih v korist kupovalcu samemu.

Krasni vzorci zasebnim odjemalcem gratis in franko. — Bogate zbirke vzorcev, kakor še nikoli, za krojače nefrankovane.

Snovij za obleke.

Peruvien in dosking za velečastito duhovščino, predpisane snovij za uniforme c. k. uradnikov, tudi za veterane, gasilce, telovadce, livreje, sukno za biljard in igralne mize, preproge za rožove, loden, tudi ne promodljiv za lovske suknje, snovij, ki se daje prati, postal ogrtači od gld. 4 do 14 itd.

Ceno, primerno, pošteno, trajno, čisto volneno suknino blago in ne dober kup cunje, katere veljajo komaj odškodnino za krojača, prilporeča

Iv. Stikarofsky,

BRNO (avst. Manchester).

Največa zaloga tovarniškega sukna v vrednosti 1/2 milijona goldinarjev. — Pošilja se le po poštnein povzetju!

Korespondencija v nemškem, češkem, ogrskom, poljskem, italijanskem, francoskem in angleškem jeziku. (24)